

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2004. gada 16. jūnijā *

Lieta T-203/02

The Sunrider Corp., Toransa [*Torrance*], Kalifornija (ASV), ko pārstāv
A. Kokleiners [*A. Kockläuner*], advokāts,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi)(ITSB), ko
pārstāv S. Laitinena [*S. Laitinen*], pārstāve,

atbildētājs,

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks –

Juan Espadafor Caba, Granāda [*Grenade*] (Spānija),

par prasību, kas celta par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2002. gada 8. aprīļa
lēmumu lietā R 1046/2000-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Juan Espadafor
Cabaun un The Sunrider Corp.*

* Tiesvedības valoda – angļu.

EIROPAS KOPIENU PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Pirungs [*J. Pirrung*], tiesneši A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*] un N. Dž. Forvuds [*N. J. Forwood*], sekretārs J. Plingers [*J. Plingers*], administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu un replikas rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā reģistrēti, attiecīgi, 2002. gada 2. jūlijā un 2003. gada 27. martā,

ņemot vērā ITSB atbildes rakstu uz prasības pieteikumu un atbildes rakstu uz repliku, kas Pirmās instances tiesas kancelejā reģistrēti, attiecīgi, 2002. gada 23. oktobrī un 2003. gada 23. jūnijā,

pēc tiesas sēdes 2003. gada 3. decembrī,

ar šo pasludina spriedumu.

Spriedums

Prāvas priekšvēsture

- 1 1996. gada 1. aprīlī prasītāja Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu atbilstoši grozītajai Padomes 1993. gada 20. decembra Regulai (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.).

- 2 Preču zīme, kuru lūdza reģistrēt, ir vārdisks apzīmējums “VITAFRUIT”.
- 3 Preces, attiecībā uz kurām lūdza reģistrēt preču zīmi, ietilpst 5., 29. un 32. klasē atbilstoši grozītajam un pārskatītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolikumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un pēc grozījumiem, ko prasīja ar 1998. gada 30. jūlija un 14. decembra vēstulēm veica Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā, katrā no šīm klasēm atbilst šādam aprakstam:
- 5. klase: “medikamenti; farmaceitiskie un ķīmiskie higiēnas līdzekļi; diētiskie produkti un uztura aizstājēji medicīniskiem nolūkiem; pārtika zīdaiņiem; preparāti uz vitamīnu, mikroelementu un/vai minerālu bāzes diētiskiem nolūkiem un kā uztura bagātinātāji; uztura koncentrāti vai uztura bagātinātāji uz augu bāzes, zāļu tējas, viss veselības aprūpes nolūkiem”.
 - 29. klase: “gaļa, zivis, moluski un nedzīvie vēžveidīgie, mājputni un medijums; gaļa un cisiņi, jūras veltes, mājputni un medijums, arī konservēti vai sasaldēti; konservēti, žāvēti, vārīti vai lietošanai gatavi augļi un dārzeņi (tajā skaitā, sēnes un kartupeļi, it īpaši, fritēti kartupeļi un citi produkti uz kartupeļu bāzes); zupas vai zupu koncentrāti; gaļas izstrādājumu salāti; gaļas, zivju, mājputnu, medijumu un dārzeņu ēdieni, arī sasaldēti; olas; gaļas un buljona ekstrakti; dārzeņu ekstrakti un konservēti augi ēdiena gatavošanai; uztura koncentrāti vai uztura bagātinātāji uz augu bāzes, kas nav paredzēti medicīniskiem nolūkiem, augu valsts pārtika, arī uzskodu veidā”;
 - 32. klase: “alus; minerālūdeņi, gāzētie ūdeņi un citi bezalkoholiskie dzērieni; augļu un dārzeņu dzērieni, augļu sulas; sirupi un citas sastāvdaļas dzērienu pagatavošanai; ārstniecības augu un vitamīnu dzērieni”.

- 4 1998. gada 5. janvārī preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [Kopienas Preču Zīmju Biļetenā] Nr. 2/98.
- 5 1998. gada 1. aprīlī otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. panta 1. punktu, iesniedza iebildumus attiecībā uz visām preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm. Iebildumi balstās uz to, ka eksistē Spānijā reģistrēta preču zīme ar prioritātes datumu 1960. gada 19. oktobris. Šī preču zīme (turpmāk tekstā — “Agrākā preču zīme”), kas ir vārdisks apzīmējums “VITAFRUT”, bija reģistrēta attiecībā uz precēm, kas ietilpst 30. un 32. klasē saskaņā ar Nicas Nolīgumu un atbilst šādam aprakstam: “gāzētie bezalkoholiskie un neterapeitiskie dzērieni, visu veidu atdzesētie neterapeitiskie dzērieni, gāzētie preparāti, granulēti dzirkstošie dzērieni, augļu un dārzeņu sulas, kas nav tikušas pakļautas fermentācijai (izņemot raudzēšanu), limonādes, apelsīnu dzērieni, atdzesētie dzērieni (izņemot mandeļu pienu), gāzētie ūdeņi, *Seidlitz* ūdens un mākslīgais ledus”.
- 6 Pamatojot savus iebildumus, otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks atsaucās uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā minēto relatīvu atteikuma pamatojumu.
- 7 Ar 1998. gada 21. oktobra vēstuli prasītāja lūdza, lai otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks atbilstoši Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktam sniedz pierādījumu tam, ka piecu gadu laikā pirms Kopienas preču zīmes pieteikuma publicēšanas Agrākā preču zīme ir patiesi [faktiski] izmantota dalībvalstī, kurā šī preču zīme ir aizsargāta. ITSB Iebildumu nodaļa (turpmāk tekstā — “Iebildumu nodaļa”) ar 1998. gada 26. novembra vēstuli aicināja otru procesa Apelāciju padomē dalībnieku sniegt šo pierādījumu divu mēnešu termiņā.

- 8 1999. gada 22. janvārī otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks iesniedza ITSB, pirmkārt, sešas pudeļu etiķetes, uz kurām bija Agrākā preču zīme un, otrkārt, četrpadsmit faktūrrēķinus un pasūtījumus, no kuriem desmit bija datēti pirms 1998. gada 5. janvāra.
- 9 Ar 2000. gada 23. augusta lēmumu Iebildumu nodaļa saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 43. panta 5. punktu noraidīja preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz tādām precēm kā “minerālūdeņi, gāzētie ūdeņi un citi bezalkoholiskie dzērieni; augļu un dārzeņu dzērieni, augļu sulas; sīrupi un citas sastāvdaļas dzērienu pagatavošanai; ārstniecības augu un vitamīnu dzērieni”. Lai gan Iebildumu nodaļa noraidīja preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, tā uzskatīja, ka, pirmkārt, pierādījumi, ko iesniedza otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, norāda, ka Agrākā preču zīme ir faktiski izmantota Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta izpratnē attiecībā uz tādām precēm kā “augļu un dārzeņu dzērieni, kas nav tikuši pakļauti fermentācijai, limonādes, oranžādes”. Otrkārt, Iebildumu nodaļa uzskatīja, ka šīs preces ir daļēji līdzīgas un daļēji identiskas tādām preču zīmes reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm kā “minerālūdeņi, gāzētie ūdeņi un citi bezalkoholiskie dzērieni; augļu un dārzeņu dzērieni, augļu sulas; sīrupi un citas sastāvdaļas dzērienu pagatavošanai; ārstniecības augu un vitamīnu dzērieni”, un ka pastāv attiecīgo apzīmējumu sajaukšanas iespēja minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē.
- 10 2000. gada 23. oktobrī prasītāja saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 59. pantu par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelāciju ITSB. Prasītāja lūdza Apelāciju padomi: pēc būtības — atcelt šo lēmumu daļā, ar ko ir atteikta preču zīmes reģistrācija, un pakārtoti — atcelt šo lēmumu daļā, ar ko ir atteikta preču zīmes reģistrācija attiecībā uz tādām precēm kā “ārstniecības augu un vitamīnu dzērieni”.
- 11 Ar 2002. gada 8. aprīļa lēmumu (turpmāk tekstā — “Apstrīdētais lēmums”), ITSB Apelāciju pirmā padome noraidīja apelāciju. Pēc būtības tā apstiprināja vērtējumu, kas sniegts Iebildumu nodaļas lēmumā, tomēr uzsverot, ka Agrākās preču zīmes izmantošana tika pierādīta vienīgi attiecībā uz precēm ar nosaukumu “sulu koncentrāti”.

Lietas dalībnieku prasījumi

12 Prasītājas prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- atcelt Apstrīdēto lēmumu;
- pakārtoti — atcelt Apstrīdēto lēmumu daļā, ar ko ir noraidīta prasītājas apelācija, ciktāl tajā lūdz atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu attiecībā uz precēm ar nosaukumu “ārstniecības augu un vitamīnu dzērieni”;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

13 ITSB prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:

- noraidīt prasību;
- piespriest prasītājai atlīdzināt izdevumus.

Juridiskais pamatojums

14 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza divus pamatus. Pirmais pamats, uz ko tā balsta savu pamata prasību, ir Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punkta pārkāpums. Šis pamats ir sadalīts divās daļās — pirmā daļa ir apgalvojums, ka ITSB kā faktiski

izmantošanu ņēma vērā izmantošanu, ko veikušas trešās personas, bez pierādījuma par preču zīmes īpašnieka piekrišanu, otrā daļa ir apgalvojums, ka ITSB nepareizi interpretēja faktiskas izmantošanas jēdzienu. Otrais pamats, uz ko prasītāja balsta savu pakārtoto prasījumu, ir tās pašas regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Par izvirzīto pamatu — Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punkta pārkāpumu

Par pamata pirmo daļu — to, ka Apelāciju padome nepamatoti ņēma vērā preču zīmes izmantošanu, ko veica trešās personas

— Lietas dalībnieku argumenti

- 15 Prasītāja uzsver, ka no faktūrrēķiniem, ko iesniedza otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, izriet, ka Agrāko preču zīmi ir izmantojusi sabiedrība *Industries Espadafor, SA*, un nevis pats Agrākās preču zīmes īpašnieks, proti, Huans Espadafors Kaba [*Juan Espadafor Caba*]. Otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks ir fiziska persona, turpretim persona, kas bija izmantojusi Agrāko preču zīmi, ir sabiedrība. Turklāt prasītāja uzskata, ka otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks nepierādīja, ka Agrākā preču zīme ir izmantota ar iepriekš minētās personas, kas ir šīs preču zīmes īpašnieks, piekrišanu Regulas Nr. 40/94 15. panta 3. punkta izpratnē.
- 16 Prasītāja tiesas sēdē precizēja, ka tā savos procesuālajos rakstos, kas tika iesniegti procesā Apelāciju padomē 1999. gada 22. septembrī un 2000. gada 22. decembrī, bija norādījusi — pierādījumi, ko iesniedza otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, nepierādīja, ka tas ir faktiski izmantojis Agrāko preču zīmi. Prasītāja no tā secina, ka šī pamata daļa — Regulas Nr. 40/94 43. panta pārkāpums — netika izvirzīta novēloti.

- 17 ITSB apgalvo, ka šī pamata daļa, kas netika izvirzīta ne iebildumu procesā, ne procesā Apelāciju padomē, ir nepieņemama, pamatojoties uz Pirmās instances tiesas Reglamenta 135. panta 4. punktu.
- 18 Attiecībā uz lietas būtību ITSB uzskata — fakts, ka iebildumu procesā iebildumu iesniedzējs var sniegt pierādījumus par agrākas preču zīmes izmantošanu, ļauj secināt, ka šī izmantošana ir veikta ar attiecīgās preču zīmes īpašnieka piekrišanu. ITSB uzskata, ka šāds secinājums var tikt atspēkots vienīgi tad, ja preču zīmes pieteikuma iesniedzējs to tieši apstrīd.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 19 Pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu un 15. panta 1. punktu, iebildumus, kas iesniegti pret Kopienas preču zīmes reģistrāciju, noraida, ja attiecīgās agrākas preču zīmes īpašnieks nesniedz pierādījumu, ka viņš to ir faktiski izmantojis piecu gadu laikā pirms Kopienas preču zīmes pieteikuma publicēšanas. Savukārt, ja agrākas preču zīmes īpašniekam izdodas sniegt šādu pierādījumu, ITSB uzsāk iebildumu iesniedzēja izvirzīto reģistrācijas atteikuma pamatu pārbaudi.
- 20 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 15. panta 3. punktam, kas aplūkots kopsakarā ar šīs pašas regulas 43. panta 3. punktu, valsts agrākas preču zīmes izmantošana, ko veic trešās personas ar īpašnieka piekrišanu, ir uzskatāma par izmantošanu, ko veic īpašnieks.

- 21 Vispirms ir jāatzīmē, ka Pirmās instances tiesa jau ir nospriedusi — apjoms, kādā ITSB Apelāciju padomei jāveic pārbaude attiecībā uz lēmumu, kas ir apelācijas priekšmets (šajā gadījumā — Iebildumu nodaļas lēmums), nav atkarīgs no tā, vai lietas dalībnieks, kas iesniedzis apelāciju, izvirza īpašu pamatu attiecībā uz šo lēmumu, kritizējot ITSB nodaļas, kas izskatīja lietu pirmajā instancē, veikto tiesību normas interpretāciju vai piemērošanu, vai tikai šīs nodaļas veikto pierādījumu novērtējumu (skat., šajā sakarā, Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. septembra spriedumu lietā T-308/01 *Henkel/ITSB — LHS* (Apvienotā Karaliste) (*KLEENCARE*), *Recueil*, II-3253. lpp., 32. punkts). Tātad, pat ja lietas dalībnieks, kas iesniedzis apelāciju ITSB Apelāciju padomē, nav izvirzījis īpašu pamatu, Apelāciju padomei tomēr ir jāveic pārbaude, ievērojot visus pieejamos attiecīgos tiesiskos un faktiskos apstākļus, lai noskaidrotu, vai, izskatot apelāciju, var vai nevar likumīgi pieņemt jaunu lēmumu ar tādu pašu rezolutīvo daļu kā lēmumam, kas ir apelācijas priekšmets (minētais spriedums lietā *KLEENCARE*, 29. punkts). Šai pārbaudei arī jāietver vērtējums vai, ievērojot faktus vai pierādījumus, ko iesniedza otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, tas ir pierādījis faktisku izmantošanu, ko veica vai nu Agrākās preču zīmes īpašnieks, vai nu pilnvarota trešā persona Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta, un 15. panta 3. punkta izpratnē. No tā izriet, ka izvirzītā pamata pirmā daļa ir pieņemama.
- 22 Savukārt apgalvojuma, saskaņā ar kuru prasītāja ne procesā Iebildumu nodaļā, ne Apelāciju padomē nebija apstrīdējusi Agrākās preču zīmes īpašnieka piekrišanas faktu, atbilstība ir jāpārbauda, izskatot lietu pēc būtības.
- 23 Arī no faktūrrēķiniem, ko iesniedza otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, izriet — ar Agrāko preču zīmi apzīmētās preces ir pārdevusi sabiedrība *Industrias Espadafor, SA* un nevis preču zīmes īpašnieks, lai gan viņa vārds minēts arī attiecīgās sabiedrības nosaukumā.

- 24 Iebildumu iesniedzējs, kas atsaucas uz Agrākās preču zīmes izmantošanu, ko veica trešā persona, kā uz faktiski izmantošanu Regulas Nr. 40/94 2. un 3. punkta izpratnē, netieši apgalvo, ka šī izmantošana ir veikta ar viņa piekrišanu.
- 25 Attiecībā uz šī netiešā apgalvojuma saturu var spriest — ja Agrākās preču zīmes izmantošana (kā tas izriet no ITSB iesniegtajiem fakturrēķiniem) būtu veikta bez īpašnieka piekrišanas un, tātad, pārkāpjot viņa preču zīmes tiesības, tad sabiedrība *Industrias Espadafor, SA* faktiski būtu ieinteresēta neatklāt pierādījumus par šo izmantošanu attiecīgās preču zīmes īpašniekam. Tādēļ, šķiet, mazticams, ka preču zīmes īpašnieks var sniegt pierādījumu par šīs preču zīmes izmantošanu pretēji viņa gribai.
- 26 ITSB jo īpaši varēja pamatoties uz šo pieņēmumu, jo prasītāja nebija apstrīdējusi, ka Agrākās preču zīmes izmantošana, ko veica sabiedrība *Industrias Espadafor, SA*, bija notikusi ar iebildumu iesniedzēja piekrišanu. Nepietiek ar to, ka prasītāja procesā ITSB vispārējā veidā norādīja, ka pierādījumi, ko iesniedza iebildumu iesniedzējs, nav pietiekami, lai pierādītu tā veiktu faktiski izmantošanu.
- 27 No lietas materiāliem izriet, ka prasītāja konkrēti ir kritizējusi to, ka izmantošana tika pierādīta ar ļoti niecīgu tirdzniecības apjomu, kā arī izvērzīto pierādījumu kvalitāti. Savukārt nekas no prasītājas procesuālo rakstu (ko tā iesniedza procesā ITSB) satura neļauj secināt to, ka prasītāja ir vērsusi ITSB uzmanību uz faktu, ka izmantošanu veica trešās personas, vai ka tā ir paudusi šaubas attiecībā uz preču zīmes īpašnieka piekrišanu šai izmantošanai.
- 28 Šie faktori veidoja pietiekami stingru pamatu, kas ļāva Apelāciju padomei secināt, ka Agrākā preču zīme bija izmantota ar tās īpašnieka piekrišanu.

- 29 No tā izriet, ka izvirzītā pamata pirmā daļa — Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta pārkāpums — ir jānoraida kā nepamatota.

Par izvirzītā pamata otro daļu — to, ka Apelāciju padome bija nepareizi interpretējusi faktiskas izmantošanas jēdzienu

— Lietas dalībnieku argumenti

- 30 Pirmkārt, prasītāja apgalvo, ka etiķetes, ko iesniedza otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, nedrīkstēja ņemt vērā kā pierādījumus, jo uz tām nav norādīts datums. Turklāt prasītāja uzsver, ka šis lietas dalībnieks nav sniedzis pierādījumus, ka šīs etiķetes tiešām ir izmantotas, lai konkrētajā periodā Spānijā pārdotu ar Agrāko preču zīmi apzīmētās preces. Prasītāja tiesas sēdē precizēja, ka otram procesa Apelāciju padomē dalībniekam būtu jāpapildina iesniegtie pierādījumi ar deklarāciju zvēresta veidā, saskaņā ar kuru etiķetes tikušas izmantotas Spānijas tirgū konkrētajā periodā.
- 31 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padome maldīgi uzskatīja, ka Agrākās preču zīmes izmantošanas apjoms (kā tas izriet no pierādījumiem, ko iesniedza otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks) bija pietiekami nozīmīgs, lai to varētu uzskatīt par faktisku izmantošanu Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punkta izpratnē. Šajā sakarā tā norāda, ka otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks nesniedza ar zvērestu apliecinātu deklarāciju, kas norādītu ilgādējo preču apgrozījumu, kas realizēts, pārdodot ar Agrāko preču zīmi apzīmētās preces. Turklāt tā min, ka šī lietas dalībnieka iesniegtie fakturrēķini norāda tikai to, ka visā konkrētajā periodā ar Agrāko preču zīmi pārdoto preču kopējā vērtība ir aptuveni euro 5400. Prasītāja tiesas sēdē pārskatīja šo apgrozījumu, precizējot, ka attiecīgo preču apjoms 1996. gadā sasniedza euro 3500 un 1997. gadā — euro 1300.

- 32 Treškārt, prasītāja apgalvo, ka faktūrrēķini, ko iesniedza otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks, neietver nekādu norādi par to, kādā veidā tika izmantota Agrākā preču zīme.
- 33 Visbeidzot, prasītāja uzskata, ka Apstrīdētais lēmums ir pretrunā ar ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2001. gada 26. septembra lēmumu lietā R 578/2000-4 (*HIPOVITON/HIPPOVIT*), kurā bija ņemta vērā saikne starp apgrozījumu, kas realizēts, pārdodot preces ar agrāku preču zīmi, un uzņēmuma, kurš to izmantoja, kopējo gada apgrozījumu.
- 34 ITSB iebilst, ka attiecībā uz Agrākās preču zīmes izmantošanas raksturu un vietu no lietas materiāliem izriet — šī preču zīme ir izmantota konkrētā teritorijā, proti, Spānijā, kā vārdiska preču zīme, tātad, tādā veidā, kā tā ir reģistrēta.
- 35 Attiecībā uz Agrākās preču zīmes izmantošanas apjomu ITSB piekrīt, ka visā konkrētajā periodā ar Agrāko preču zīmi realizētais pārdošanas apjoms nav liels, turklāt iesniegtie faktūrrēķini attiecas uz pārdošanu tikai vienam klientam. Tomēr ITSB uzskata, ka Agrākās preču zīmes izmantošana bija pietiekami nozīmīga, lai kvalificētu to kā faktiski izmantošanu.

— Pirmās instances tiesas vērtējums

- 36 Kā izriet no Regulas Nr. 40/94 devītā apsvēruma, likumdevējs uzskatīja, ka agrākas preču zīmes aizsardzība ir pamatota vienīgi tiktāl, ciktāl to faktiski izmanto.

Atbilstoši šim apsvērumam, Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktā paredzēts, ka Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs var lūgt pierādījumu tam, ka piecu gadu laikā pirms preču zīmes, kas ir iebildumu priekšmets, pieteikuma publicēšanas agrāka preču zīme ir faktiski izmantota teritorijā, kurā tā ir aizsargāta (Pirmās instances tiesas 2002. gada 12. decembra spriedums lietā T-39/01 *Kabushiki Kaisha Fernandes/ITSB — Harrison (HIWATT)*, *Recueil*, II-5233. lpp, 34. punkts).

- 37 Pamatojoties uz Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.), 22. noteikuma 2. punktu, pierādot agrākas preču zīmes lietošanu [izmantošanu], ir jāsniedz pierādījums par tās izmantošanas vietu, laiku, apjomu un raksturu. Savukārt iebildumu iesniedzējam netiek pieprasīts iesniegt rakstisku apliecinājumu par apgrozījumu, kas realizēts, izmantojot agrāku preču zīmi. Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punktā un 76. pantā, kā arī Regulas Nr. 2868/95 22. noteikuma 3. punktā paredzēts, ka iebildumu iesniedzējam ir iespēja izvēlēties, viņaprāt, atbilstošus pierādījumus, lai pierādītu, ka agrāka preču zīme ir faktiski izmantota konkrētajā laika periodā. Tāpēc ir jānoraida prasītājas kritika par to, ka trūkst ar zvērestu apstiprinātas deklarācijas attiecībā uz kopējo apgrozījumu, kas realizēts, pārdodot ar Agrāko preču zīmi apzīmētās preces.
- 38 Interpretējot faktiskas izmantošanas jēdzienu, jāņem vērā fakts, ka prasības, saskaņā ar ko agrākai preču zīmei ir jābūt faktiski izmantotai, lai to varētu pretstatīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumam, *ratio legis* ir — samazināt konfliktus starp divām preču zīmēm, ja vien nepastāv ekonomiski pamatots iemesls, kas izriet no preču zīmes reālas izmantošanas tirgū (Pirmās instances tiesas 2003. gada 12. marta spriedums lietā T-174/01 *Goulbourn/ITSB — Redcats (Silk Cocoon)*, *Recueil*, II-789. lpp., 38. punkts). Savukārt minētā prasība neparedz vērtēt uzņēmuma komercdarbības panākumus, ne kontrolēt uzņēmuma ekonomisko stratēģiju, ne arī sniegt aizsardzību preču zīmēm tikai tad, ja to komerciālā izmantošana sasniedz kvantitatīvi nozīmīgu apjomu.

- 39 Tāpat no Tiesas 2003. gada 11. marta sprieduma lietā *C-40/01 Ansul, Recueil*, I-2439. lpp., par interpretāciju Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvai 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV L 40, 1989, 1. lpp.), kuras normatīvais saturs pēc būtības atbilst Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punktam, izriet, ka preču zīme ir faktiski izmantota, ja tā ir izmantota atbilstoši tās galvenajai pamata funkcijai — garantēt to preču vai pakalpojumu izcelsmes identitāti, attiecībā uz kuriem tā ir reģistrēta, lai radītu vai saglabātu noieta tirgu šīm precēm vai pakalpojumiem, izņemot simboliska rakstura izmantošanu, kuras vienīgais mērķis ir preču zīmei piešķirto tiesību uzturēšana (minētais spriedums lietā *Ansul*, 43. punkts). Šajā sakarā noteikums attiecībā uz faktisku izmantošanu prasa — šai preču zīmei, kas ir aizsargāta konkrētajā teritorijā, jābūt izmantotai publiski un ārēji (minētais spriedums *Ansul*, 37. punkts, un minētais spriedums lietā *Silk Cocoon/ITSB*, 39. punkts).
- 40 Preču zīmes faktiskās izmantošanas rakstura vērtējums ir jābalsta kopumā uz visiem faktiem un apstākļiem, kas ir atbilstoši, lai noskaidrotu tās patieso komerciālo izmantošanu, jo īpaši izmantošanu, ko attiecīgajā ekonomiskajā sektorā uzskata par pamatotu, lai uzturētu vai radītu tirgus daļas ar preču zīmi aizsargātajām precēm vai pakalpojumiem, šo preču vai pakalpojumu raksturu, tirgus raksturojumu, preču zīmes izmantošanas apjomu un biežumu (minētais spriedums lietā *Ansul*, 43. punkts).
- 41 Attiecībā uz apjomu, kādā tikusi izmantota Agrākā preču zīme, jo īpaši jāņem vērā, pirmkārt, visu izmantošanas darījumu komerciālais apjoms, un otrkārt, izmantošanas perioda ilgums, kā arī izmantošanas biežums.
- 42 Lai šajā gadījumā pārbaudītu, vai Agrākā preču zīme ir faktiski izmantota, ir jāveic visaptverošs vērtējums, ņemot vērā visus uz šo gadījumu attiecināmos faktoros. Šis vērtējums nozīmē noteiktu savstarpējo saistību, kas pastāv starp vērā ņemamiem faktoriem. Tā, ar minēto preču zīmi pārdoto preču nelielo apjomu var kompensēt šīs preču zīmes izmantošanas augstā intensitāte vai ievērojams pastāvīgums šīs preču

zīmes izmantošanas laikā un otrādi. Turklāt, ar agrāku preču zīmi pārdoto preču apgrozījumu, kā arī pārdošanas apjomu nedrīkst vērtēt absolūtā izteiksmē, bet tie jāvērtē saistībā ar citiem attiecīgajiem faktoriem, tādiem kā komercdarbības apjoms, ražošanas vai pārdošanas kapacitāte vai dažādošanas pakāpe uzņēmumā, kas izmanto preču zīmi, kā arī preču vai pakalpojumu raksturs attiecīgajā tirgū. Tiesa ir precizējusi — lai agrākas preču zīmes izmantošanu kvalificētu kā faktiski izmantošanu, nav nepieciešams, lai tās izmantošana vienmēr būtu kvantitatīvi nozīmīga (minētais spriedums lietā *Ansul*, 39. punkts).

43. Ievērojot iepriekš minēto, ir jāpārbauda, vai ITSB pamatoti novērtēja, ka pierādījumi, ko iesniedza otrs procesa ITSB dalībnieks, pierāda Agrākās preču zīmes faktiski izmantošanu.
44. Prasītājas iesniegtais pieteikums Kopienas preču zīmes reģistrācijai bija publicēts 1998. gada 5. janvārī — Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punktā paredzētajā piecu gadu periodā, kas ilgst no 1993. gada 5. janvāra līdz 1998. gada 4. janvārim (turpmāk tekstā — “Attiecīgais periods”).
45. Kā izriet no minētās regulas 15. panta 1. punkta, tajā paredzētās sankcijas ir piemērojamas tikai tām preču zīmēm, kuru faktiskā izmantošana ir bijusi pārtraukta uz laiku, kas bez pārtraukuma ilga piecus gadus. Tātad, lai izvairītos no minētajām sankcijām, pietiek ar to, ka preču zīme ir faktiski izmantota kādā Attiecīgā perioda daļā.
46. Faktūrrēķini, ko iesniedza otrs procesa ITSB dalībnieks, pierāda, ka preču zīme ir izmantota laikā no 1996. gada maija mēneša beigām līdz 1997. gada maija mēneša vidum, proti, vienpadsmit ar pusi mēnešus.

- 47 Turklāt no fakturrēķiniem izriet, ka veiktās piegādes bija paredzētas klientam Spānijā, un ka tie bija izrakstīti spāņu pesetās. Tas nozīmē, ka preces bija paredzētas Spānijas tirgum, kas bija konkrētais tirgus.
- 48 Attiecībā uz preču pārdošanas apjomu, tā vērtība nepārsniedz euro 4800, kas atbilst 293 vienību, fakturrēķinos sauktu *cajas* ("kastēs"), katrā 12 iepakojumi, tātad, kopā 3516 iepakojumu, pārdošanai, kur katra iepakojuma cena bez pievienotās vērtības nodokļa ir 227 spāņu pesetas (euro 1,36). Lai gan šis apjoms ir salīdzinoši neliels, iesniegtie fakturrēķini ļauj secināt, ka tajos norādītās preces relatīvi pastāvīgi tika pārdotas periodā, kas pārsniedz vienpadsmit mēnešus; šis periods nav ne īpaši īss, ne īpaši tuvs datumam, kurā publicēts prasītājas iesniegtais Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums.
- 49 Veiktā pārdošana ir izmantošanas darījumi, kas ir objektīvi piemēroti, lai radītu vai saglabātu noieta tirgu attiecīgajām precēm, kuru komerciālā vērtība salīdzinājumā ar izmantošanas ilgumu un biežumu nav tik nenozīmīga, lai secinātu, ka izmantošana ir tīri simboliska, minimāla vai fiktīva un ka tās vienīgais mērķis ir uzturēt preču zīmes tiesību aizsardzību.
- 50 Tas pats attiecas uz faktu, ka fakturrēķini bija adresēti vienam klientam. Ir pietiekami, ja preču zīme ir izmantota publiski un ārēji, un ne tikai Agrākās preču zīmes īpašnieka uzņēmumā vai viņam piederošajā, vai viņa kontrolētajā izplatīšanas tīklā. Šajā gadījumā prasītāja nav norādījusi, ka rēķinu adresāts pieder otram procesa ITSB dalībniekam, un nekādi lietas apstākļi neļauj par to spriest. Tāpēc nav nepieciešams balstīties uz ITSB tiesas sēdē izvirzīto argumentu, saskaņā ar ko klients ir nozīmīgs spāņu lielveikalu piegādātājs.

- 51 Attiecībā uz Agrākās preču zīmes izmantošanas raksturu, faktūrrēķinos norādīto preču nosaukums ir *concentrado* (koncentrāts), termins, kas seko, pirmkārt, aromāta norādei (*kiwi*, *menta* (piparmētra), *granadina* (grenadīns), *maracuya*, *lima* (laims) vai *azul trop*) un, otrkārt, vārdam *vitafrut*, kas ievietots pēdējās. Šis nosaukums ļauj secināt, ka attiecīgās preces ir koncentrētas augļu sulas vai dažādu augļu sulu koncentrāti.
- 52 Jo vairāk, no etiķetēm, ko iesniedza otrs procesa dalībnieks, izriet, ka tā ir koncentrēta dažādu augļu sula, kas paredzēta gala patērētājam, un nevis sulas koncentrāts, kas paredzēts rūpnieciskam augļu sulu ražotājam. Tāpat norāde uz informatīvās etiķetes *bebida concentrada para diluir 1 + 3* ("koncentrēts dzēriens atšķaidīšanai 1 + 3") liecina, ka tā acīmredzami ir paredzēta gala patērētājam.
- 53 Kā ir norādījusi prasītāja, uz etiķetēm nav nekāda datuma. Tāpēc nav nepieciešams noskaidrot jautājumu, kuru kā aizstāvības tēzi izvirzīja prasītāja un apstrīdēja ITSB — vai uz etiķetēm parasti ir datumi. Savukārt, lai gan etiķetes pašas par sevi nav izšķirošas, tomēr tās ir piemērotas, lai pamatotu citus pierādījumus, kas iesniegti procesā ITSB.
- 54 No tā izriet, ka otrs procesa Apelāciju padomē dalībnieks ir sniedzis pierādījumu tam, ka ar viņa piekrišanu periodā no 1996. gada maija līdz 1997. gada maijam ir veikta pārdošana spāņu klientam, pārdodot aptuveni 300 vienības, katrā pa 12 iepakojumiem koncentrētu dažādu augļu sulu, kuru apgrozījums ir ekvivalents aptuveni euro 4800. Lai gan Agrākās preču zīmes izmantošanas apjoms ir ierobežots un būtu vēlams iegūt papildus pierādījumus attiecībā uz izmantošanas raksturu Attiecīgajā periodā, fakti un pierādījumi, ko iesniedza otrs procesa dalībnieks, ir pietiekami, lai konstatētu faktiskas izmantošanas faktu. Līdz ar to ITSB Apstrīdētajā lēmumā pilnīgi pamatoti novērtēja, ka Agrākā preču zīme ir faktiski izmantota attiecībā uz daļu no precēm, saistībā ar kurām tā ir reģistrēta, proti, augļu sulām.

- 55 Attiecībā uz iespējamo pretrunu starp Apstrīdēto lēmumu un ITSB Apelāciju ceturtās padomes lēmumu lietā R 578/2000-4 (*HIPOVITON/HIPPOVIT*), ir jāatzīmē, ka šis pēdējais lēmums ir atcelts ar Pirmās instances tiesas 2004. gada 15. jūnija spriedumu lietā T-334/01 *MFE Marienfelde/ITSB — Vetoquinol (HIPOVITON)*, Krājumā vēl nav publicēts).
- 56 Ievērojot iepriekš minēto, šī pamata otrā daļa nav pamatota. Līdz ar to ir jānoraida pamata prasījums, ar ko lūdz atcelt Apstrīdēto lēmumu.
- 57 Tā kā pirmais pamats nav pamatots, ir jāpārbauda pakārtotais pamats, ar ko lūdz daļēji atcelt Apstrīdēto lēmumu, pamatojoties uz iespējamo Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Par izvirzīto pamatu — apgalvojumu par Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 58 Prasītāja uzsver, ka pirmkārt, līdzība starp precēm, attiecībā uz kurām ir faktiski izmantota Agrākā preču zīme, proti, “sulu koncentrātiem”, un otrkārt, precēm ar nosaukumu “augļu un vitamīnu dzērieni”, kas norādīti preču zīmes reģistrācijas pieteikumā, nav vairāk kā neliela.

- 59 Šajā sakarā prasītāja apgalvo, ka, pirmkārt, šo preču raksturi ir dažādi — tādēļ, ka parasti sulu koncentrāti tiek ražoti no augļiem, turpretim preces ar nosaukumu “augļu un vitamīnu dzērieni” — no ūdens, kā arī no augiem un sintētiskiem elementiem. Turklāt prasītāja uzskata, ka šo dažādo preču ražošanā ir nepieciešami atšķirīgi mehānismi un iekārtas, kā arī specifiska zinātība.
- 60 Otrkārt, prasītāja apgalvo, ka attiecīgajām precēm ir atšķirīgs lietojums — sulu koncentrāti ir paredzēti atspirdzinošo dzērienu ražošanai, turpretim augu un vitamīnu dzērieni galvenokārt tiek lietoti diētiskos, kosmētiskos un/vai medicīniskos nolūkos.
- 61 Prasītāja uzskata, ka atšķirības starp attiecīgajām precēm izpaužas tajā, ka tās ir paredzētas atšķirīgiem pircējiem, proti, sulu koncentrāti — augļu sulu rūpnieciskiem ražotājiem un augu un vitamīnu dzērieni — gala patērētājiem. Tomēr, tā kā gala patērētāji arī pērk sulu koncentrātus, prasītāja apgalvo, ka šo preču (no vienas puses), un augu un vitamīnu dzērienu (no otras puses) izplatīšanas veidi ir atšķirīgi. Prasītāja uzskata, ka sulu koncentrātus pārdod lielveikalos, turpretim augu un vitamīnu dzērienus drīzāk pārdod drogu tirgotavās vai diētiskās pārtikas veikalos. Pat tad, ja abu šo kategoriju preces pārdotu vienā un tajā pašā veikalā, tās būtu izvietotas dažādās nodaļās.
- 62 ITSB uzskata, ka, pirmkārt, sulu koncentrāti, respektīvi, augļu sulas, un, otrkārt, “augu un vitamīnu dzērieni”, kas norādīti preču zīmes reģistrācijas pieteikumā, ir līdzīgas preces.

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 63 Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, preču zīmi neregistrē, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ja preces vai pakalpojumi, attiecībā uz kuriem ir pieprasīta tās reģistrācija, ir līdzīgi vai identiski tiem, attiecībā uz kuriem ir reģistrēta agrāka preču zīme, un ja attiecīgo preču zīmju līdzības pakāpe ir pietiekami augsta, lai ļautu uzskatīt, ka pastāv iespēja maldināt sabiedrību [sabiedrībai pastāv sajaukšanas iespēja] tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrāka preču zīme. Turklāt atbilstoši Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) daļai ar agrākām preču zīmēm saprot preču zīmes, kas ir reģistrētas dalībvalstī ar reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumu, kas ir agrāks par Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumu.
- 64 Šajā gadījumā prasītāja apstrīd Apelāciju padomes secinājumu vienīgi attiecībā uz to, vai, pirmkārt, preces ar nosaukumu “augu un vitamīnu dzērieni”, kas norādītas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā, un, otrkārt, preces, attiecībā uz kurām ir faktiski izmantota Agrākā preču zīme, proti, “augļu sulas”, ir identiskas vai līdzīgas (Apstrīdētā lēmuma 19. un 20. punkts).
- 65 Kā izriet no judikatūras — lai novērtētu attiecīgo preču vai pakalpojumu līdzību, ir jāņem vērā visi attiecīgie faktori, kas raksturo saikni starp precēm vai pakalpojumiem un jo īpaši to raksturs, funkcionālais uzdevums, lietojums, kā arī to konkurējošais vai papildinošais raksturs (Tiesas 1998. gada 29. septembra spriedums lietā C-39/97 *Canon, Recueil*, I-5507. lpp., 23. punkts).
- 66 Šajā lietā (kā tas ir konstatēts 52. punktā iepriekš) Agrākā preču zīme ir tikusi izmantota koncentrētām augļu sulām, kas paredzētas gala patērētājiem un nevis augļu sulu rūpnieciskiem ražotājiem. Tāpēc ir jānoraida prasītājas arguments,

saskaņā ar ko attiecīgās preces ir paredzētas atšķirīgiem pircējiem, proti, sulu koncentrāti — rūpnieciskiem patērētājiem un augļu un vitamīnu dzērieni — gala patērētājiem.

67 Visbeidzot, Apelāciju padome pamatoti secināja, ka attiecīgajām precēm ir viens un tas pats funkcionālais uzdevums, proti — dzesēt slāpes, un ka tām lielā mērā piemīt konkurējošs raksturs. Attiecībā uz attiecīgo preču raksturu un lietojumu — abos gadījumos runa ir par bezalkoholiskiem dzērieniem, kas parasti tiek lietoti atdzesētā veidā, kuriem, protams, vairumā gadījumu ir atšķirīgs sastāvs. Tas, ka šīm precēm ir atšķirīgs sastāvs, tomēr nemaina secinājumu, saskaņā ar ko minētās preces ir savstarpēji aizstājamas tādēļ, ka tās ir paredzētas identisku vajadzību apmierināšanai.

68 No tā izriet, ka Apelāciju padome nav pieļāvusi nekādu kļūdu vērtējumā, atzīstot, ka attiecīgās preces ir līdzīgas. Tāpēc šis pamats nav pamatots, un līdz ar to ir jānoraida arī pakārtotais prasījums.

Par tiesāšanās izdevumiem

69 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kam spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājam spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (otrā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) **prasītāja atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Pirrung

Meij

Forwood

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2004. gada 16. jūnijā.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

H. Jung

J. Pirrung